

A mai perselygyűjtéssel a Szentatya kérésére az ukrainai rászorulókat segítjük.

Minthogy az édesapák védőszentjének, Szent Józsefnek ünnepe a nagyhétre esett, és nem tudtuk megünnepelni, ma – a Jó Pásztor vasárnapján – áldjuk meg a szentmisék után az édesapákat.

Május 16-án, Pünkösdhétfőn kerül megrendezésre a székesfehérvári „Bregyó” szabadidőközpontban az Egyházmegyei Nap, amelyre szeretettel hívjuk keresztény családjainkat. A találkozó délelőtt 10 órától délután 4 óráig tart. A plakát a faliújságon megtekinthető. A részletesebb program az egyházmegye honlapján olvasható, az utazás lehetőségeiről a későbbiekben adunk tájékoztatást.

Adóbevallás során az első 1% följánlását változatlanul kéri a Katolikus Egyház, technikai száma 0011. Kérjük testvéreinket, hogy a második 1% följánlását keresztény értékeket szolgáló alapítványok vagy intézmények javára tegyék meg.

A zselízi református gyülekezet segítséget kért parókiája felújításának és bővítésének befejezéséhez. Az ezzel kapcsolatos tudnivalók a piliscsabatemplom.hu honlapon olvashatók, illetve a Szívügy-agera listán is megjelentek.

Miserend

Klotildliget:

április 17. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
ApCsel 5,27b-32,40b-41
Jel 5,11-14
Jn 21,1-19

április 19. kedd 18 óra

április 21. csütörtök 18 óra

április 23. szombat 18 óra

április 24. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
ApCsel 14,21b-27
Jel 21,1-5a
Jn 13,31-33a,34-35

Pilisjászfalu:

április 24. vasárnap 18 óra

Piliscsaba:

április 17. vasárnap
 regnumi mise 8.30
 ünnepi szentmise 11 óra

április 18. hétfő 17 óra

április 22. péntek 17 óra

április 23. szombat 17 óra

április 24. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra

Jó Pásztor vasárnapja

Húsvét 4. vasárnapját az Egyház, mint a Jó Pásztor vasárnapját állítja elének. Ma különös módon is megemlékezünk Jézusnak, az Örök Pásztornak választottairól: a papokról és a szerzetesekről. Imádkozunk, Hozzá, aki a kövekből is tud fiakat támasztani, hogy küldjön munkásokat aratásába, hiszen az aratnivaló sok, de a munkás kevés. János evangéliumának van egy nagyon érdekes mondata, Jézus mondja: „Én vagyok a Jó Pásztor, ismerem enyéimet, és enyém is ismernek engem.”

Ismerem enyéimet és enyém is ismernek engem – ez a mondat testvéreim, nemcsak egy szójáték, ami olyan szépen hangzik, hanem egy nagyon mély gondolatot rejt magában. Nem mást, mint a kapcsolatot pásztor és nyáj, nyáj és pásztor között; a közösséget, ami az Egyházban valósul meg. Ez készített arra, hogy a mai helyzetben, ne csak kiemelten a Pásztorokra tekintsünk, hanem az Egyházra, mint közösségre, s az abban betöltött hivatásukra, sajátos feladatukra, és egyben ehhez

kapcsolódva a mi sajátos hivatásunkra is. Tudniillik kétféle papság létezik: a szolgálati papság és az általános (egyetemes) papság. Mindkettő Krisztustól származik, az előbbi a felszenteltség révén, az utóbbi, amely mindnyájunké, a keresztség révén, erről azonban nemigen szeretünk beszélni. Pedig az aktuális jelenünket nézve igen fontos lenne, hogy ne csak papíron legyünk keresztények, hanem vállaljuk mindazt a kötelezettséget, ami a keresztség révén királyi papságunkból fakad.

Ennek a királyi papságnak előképe már az Ószövetségben is megtalálható. A zsidó nép nem csak azért lett kiválasztva, hogy belőlük kerüljön ki a Messiás, hanem azért, hogy éppen a kiválasztottsága által tanúskodjon a pogány népeknek az egyetlen és igaz Istenről.

Az Újszövetségben pedig beteljesedve és ránk vonatkoztatva állítja Péter apostol figyelmünk középpontjába: „Ti azonban választott nemzetek, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul

Heti imaszándék

Imádkozunk a családapákért,
 hogy Jézusban, a jó pásztorban, példaképet és hatékony segítséget találjanak!

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
 ☎ (30) 748-4427
 szarazlaszlo@gmail.com

kiválasztott nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára.”

Térjünk vissza egy gondolattal a kiemelt szentírási részhez, hogyan is kapcsolódik ide. Ismerem enyéimet, és enyéim ismernek engem. Azt mondja a jó pásztor: ismerem enyéimet, és ez valóban így van. Az igazi pásztor tényleg ismeri övéit, azokat, akiket rábízott az Atya. Szinte mindent tud róluk, ismeri a lélek rezdüléseit. Hiszen a beszéd, a viselkedés, a vallásosság cselekedeteinek megnyilvánulásai (pl. egy imádság, egy kereszttetés, egy térdhajtás, vagy egy szentáldozáshoz járulás) sokat elárulnak abból, hogy valójában mi is lakik az emberben. Mindezekre reflektálva a jó pásztor viszonylag könnyen elmondhatja, hogy ismeri övéit. Ennél a kijelentésnél azonban sokkal fontosabb, a mondat másik fele – és enyéim is ismernek engem. Ha valaki megkérdezné tőlünk, hogy ismerjük-e pásztorunkat, pásztorainkat, akkor már nem tudnánk olyan könnyen válaszolni. És pontosan azért, mert nem nagyon, vagy nem mindig él bennünk igazi közösségi szellem, vagyis, nehezen éljük meg lelkünkben azt a hivatást, ami a királyi papságunkból fakad.

Még mindig a zsinat előtti „fogyasztói mentalitás” él bennünk, hogy azért van a pap, hogy keresztteljen, temessen, misézzen stb. – hogy ezt, és ezt megtegye, akkor, amikor én akarom, és úgy, ahogy nekem tetszik...

Sajnos sokszor elfelejtjük, hogy az egyház Krisztus teste közösség. Közös-

ség, ahol mind a főnek, a pásztornak, mind pedig a tagoknak, a nyájnak, megvan a maga szerepe, mégpedig együtt, mert csak így létezik a közösség. Mi az, ami most látható? Az, hogy még mindig nem nyitottunk a közösség irányába, még mindig nincs egységben az erő, s ezért fogyunk is. Nem tudunk a királyi papságból fakadó hivatásunkkal élni. Még mindig a nagy individuum van előtérben, az, amit én akarok és elvárok a paptól és rajta keresztül az egyháztól, és nem a közösség szolgálatának szelleme.

Gondoljunk bele, mi lesz a következő ménye annak, hogy minden úgy megy tovább, ahogy eddig (felejtve a II. Vatikáni zsinatot, felejtve a megújulást, felejtve a nyitottságot a Szentlélekre)? Nem más, mint pusztulás. Még rosszabb lesz az Egyház helyzete, mint eddig, s végül teljesen össze fog omlani. Álljunk meg egy pillanatra, és őszintén tegyük fel magunkban a kérdést – valóban ismerjük pásztorainkat? Jézus kijelentése szerint, enyéim ismernek engem. De ha igazán őszinték vagyunk, akkor azt mondhatjuk, hogy ez nem így van. Ismernünk kellene pásztoraink gondját, baját, nehézségeit, az egyházközség terheit, amiket hordoz stb. De mi nem ismerjük, mert nem akarunk róla tudomást venni, mert nem érdekel, mert megmaradunk az elvárásoknál: a pap azért pap, hogy.... Miért is? Azért, hogy igazi pásztor, jó pásztor, lelki pásztor legyen és nem más; a más terhet mi is átvállalhatjuk, mi is segíthetünk, ha ezt megtesszük, akkor már éljük a királyi papságból fakadó hivatásunkat.

Gondoljunk el azon, hogy miért is pásztor a pásztor, azért, hogy lelkeket vezessen vagy másért?

Egyszer egy pásztor összeszámolta, hogy mi is ő valójában azon kívül, hogy pásztor. Valami félelmetes nagyságrendű szám, 20-30 közötti jött ki a munkákról, amiket, mint pásztor végez, pedig ezek olyan munkák, amiket más is megtehetne. Ezért is aktuális különösen „az enyéim is ismernek engem” kijelentés.

De sokszor úgy tűnik, hogy az imént elmondottakkal egyáltalán nem vagyunk tisztában, vagyis nem ismerjük pásztorainkat és Egyházunk helyzetét sem, mert ha egy kicsit is látó lélekkel tekintenénk pásztorainkra, akkor nem hangzanának el a következő kijelentések:

- bort iszik, és vizet prédikál illetve a gyakoribb

- sohase elérhető, amikor „kell”, vajon mit csinál?

Azon is érdemes elgondolkodnunk, mielőtt ilyen kijelentéseket teszünk, hogy az imént elmondott sokféle munka mellett, amit végeznie kell, hogy is marad ideje a saját és hívei

lelki gondozására, ami valóban a feladata, hivatása (pl. az imádság, a léleképítés, a tudományos képzés, vagy ha a gyakorlati oldalát nézzük hétről-hétre értelmes és tartalmas szentbeszéd)?

Végül tegyük fel magunknak a kérdést: én miben tudom segíteni az Egyházat, hogyan is tudom megélni az egyetemes papságból fakadó hivatásomat?

Becsüljük meg jól pásztorainkat, köszönjük meg az Úrnak, hogy vannak még, imádkozzunk, hogy valóban jó pásztorok legyenek, hogy a sok munka mellett, imában és áldozatban is hordozni tudják a lelkeket, hogy a valódi léleképítéssel is tudjanak törődni.

Fontos az ima, nagyon fontos, de még fontosabb, hogy felfedezzük királyi papságunkból fakadó hivatásunkat, és a közösség, valamint testvéreink szolgálatára legyünk.

Vegyünk nagyon, de nagyon komolyan a Szentírás figyelmeztető szavát: „Tetteitekkel magasztaljátok a Minden-ség Királyát!”

forrás: a Nemesvámosi Római Katolikus Plébánia és régiója egyházközségeinek honlapja

Szeretettel várunk mindenkit két hét múlva, **április 30-án** a Ligeti plébánia közösségi napjára. Reggel 9-17 óra között gazdag programmal várunk mindenkit, kicsiket, nagyokat és még nagyobbakat egyaránt! Hívjátok ismerőseiteket, barátaitokat is, szólítsátok meg a környezetünkben élő, de talán nehezebben elérhető fiatalokat és idősebbeket is! Részletes programot a jövő heti Szívügyben találtok majd!

Közösség Munkacsoport

Április 21-én éjfélig a szokásos éjszakai szentségimádás lesz papi és szerzetesi hivatásokért az Egyházközségi Nővérek Kápolnájában. A szentségimádás 18 órakor szentmisével kezdődik, majd lehetőség lesz imádkozni az elköszönő és a leendő plébános atyáért. Gyónási lehetőség 19-21 óra között Bindez Ferenc atyánál és Száraz László plébános atyánál!